

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **Ing. M. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o kasační stížnosti žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2002, č. j. 41 Ca 147/2002-12,

t a k t o:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2002, č. j. 41 Ca 147/2002-12 **se z r u š u j e** a věc se mu **v r a c í** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Shora označeným rozsudkem Krajského soudu v Brně bylo potvrzeno rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 1. 7. 2002 č. xxx, kterým žalovaná zamítla žádosti žalobce o starobní důchod uplatněné dne 15. 8. 2001 a 20. 5. 2002 podle ust. § 58 zák. č. 155/1995Sb., o důchodovém pojištění s odůvodněním, že žalobci ke dni podání žádosti náležel vyšší plný invalidní důchod.

Proti rozsudku podal žalobce dne 19. 9. 2002 odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci, v němž s rozsudkem nesouhlasí s odůvodněním, že podle dřívějších rozhodnutí Krajského soudu v Brně a Vrchního soudu v Olomouci jde o nové nároky na starobní důchod a že jsou

v rozhodnutí úmyslně míchány nároky vyplývající ze starších a novějších právních předpisů. Soud rovněž špatně posoudil základ procentní výměry 57 % určené podle doby pojištění podle zák. č. 155/1995Sb. Správné stanovení procentní výměry mělo být provedeno dle zákona č. 100/1988 Sb. Žalobce se v odvolání domáhá vydání usnesení, podle něž je žalovaná povinna podle výpočtu důchodu daného § 24 odst. 6 zákona č. 37/1993 Sb. vyplácet měsíční důchod ve výši 18 826 Kč zpětně od 1. 8. 2001.

Přípisem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 12. 2002 byl žalobce upozorněn na skutečnost, že vzhledem k nové úpravě správního soudnictví budou veškerá řízení u vrchních soudů, pokud o nich nebude rozhodnuto do konce roku 2002 podle § 129 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) zastavena, přičemž účastník řízení může do 31. 1. 2003 podat proti rozhodnutí krajského soudu, které bylo napadeno odvoláním, kasační stížnost podle s. ř. s. Žalobce byl současně poučen o místě, kde se kasační stížnost podává, jakož i o tom, že pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. být zastoupen advokátem. Dne 2. 1. 2002 podal žalobce – dále stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) kasační stížnost, kterou na výzvu a podle poučení soudu doplnil podáním ze dne 24. 3. 2003, podaným u soudu dne 27. 3. 2003.

Jako důvod kasační stížnosti stěžovatel uvádí nezákonnost rozhodnutí krajského soudu, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. S konkrétním odůvodněním odkazuje na svá dřívější podání.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost jako důvodnou.

Pro posouzení oprávněnosti požadavků stěžovatele je výchozí právní úprava, jež umožnila stěžovateli požádat o starobní důchod dovršením věku 50 let, totiž vl. nař. č. 557/1990Sb. Se zachováním nároků na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. 1. 1996 počítá ustanovení § 74 zák.č. č. 155/1995Sb; přitom snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk. Závěr Vrchního soudu v Olomouci vyjádřený v rozsudku ze dne 28. 3. 2002 č.j. 2Cao259/2001-42 byl výslovně omezen na dobu vymezenou věkovou hranicí, která až nyní byla dovršena, tj. věk 55 let. Jde tak o nárok na starobní důchod podle § 21 odst. 1 zák.č. 100/1988Sb., a jeho přepočítání a to právě v důsledku výjimky stanovené cit. § 74 zák.č. 155/1995Sb. Byl tedy správný přístup žalované České správy sociálního zabezpečení, která znovu vyšší jednotlivých důchodů, na které vzniká nárok, porovnávala z pokynu § 58 zák.č. 155/1995Sb.

Jestliže stěžovatel v žalobě proti rozhodnutí ČSSZ napadal způsob výpočtu starobního důchodu s tvrzením, že tento je ve skutečnosti vyšší než dosud pobíraný plný invalidní důchod, soud 1. stupně pochybil, jestliže se touto otázkou odmítl zabývat s poukazem na dřívější zánik nároku na starobní důchod podle § 58 zákona č. 155/1995 Sb.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž se bude požadavky stěžovatele meritorně zabývat a rovněž rozhodne o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 1, 2 s. ř. s.)

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 4. 3. 2004

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu